

Pressemelding

STATSMINISTERENS KONTOR

Pressetalsmann Finn Langeland - Tlf. (02) 34 40 06, privat (02) 43 49 67, personsøker (096) 94 319

SPERREFRIST

DATO 17/8 - 90

KRONPRINSEN, STATSRÅDET OG GRUNNLOVEN

I et innlegg i Aftenposten 17. august har ambassadør Egil Amlie ordtolket Grunnlovens § 41 og kommet frem til et resultat som er klart urimelig og også i strid med praktiseringen av bestemmelsen.

I innlegget viser ambassadør Amlie til en uttalelse Justisdepartementets lovavdeling avga i 1924. Den viser at man alt da aksepterte at kronprinsregenten kunne være fraværende fra riket. At beslutninger Regjeringen treffer under fraværet, som utøver av "Rigets Bestyrelse", skulle være ugyldig, er et resultat man neppe kom på i 1924, uansett fraværsgrunn. Det er da også et resultat som Grunnlovens § 41 nettopp tar sikte på å hindre. De fraværsgrunner som er nevnt i uttalelsen fra 1924 er selvsagt heller ikke uttømmende, men vel egnet til å belyse at et forbud mot fravær ikke er holdbart. I praksis har det i årene etter 1924 naturlig nok vært fravær av flere andre grunner.

Ett punkt i innlegget har ambassadør Amlie helt rett i: Regjeringens myndighet under kongemaktens fravær er hjemlet i Grunnloven og ikke i fullmakt fra Kronprinsen. Det har det da heller aldri vært noen tvil om og de dokumenter som settes opp ved reisefravær er helt klare. I protokoll fra statsråd 22. juni d.å., hvor det aktuelle reisefravær ble meddelt, står det: "Under Hans Majestets sykdom og Hans Kongelige Høyhets fravær fra riket ville statsrådet forestå regjeringen som kongemaktens midlertidige utøver i medhold av Grunnlovens § 41."